

Blijvende aandacht voor beleid.

Ook beleidsmatig zijn er een aantal stappen te nemen. De overheid mag onder de druk van de Covid-19 crisis niet de situatie van slachtoffers van IFG en KM uit het oog verliezen, gezien zij deel uitmaken van de meest kwetsbare groepen in onze samenleving, die vaak gebukt gaan onder lange-termijneffecten van IFG en KM.

Tips:

- Geef hulpverleningsorganisaties, politie en justitie maximaal de mogelijkheden om hun rol in veiligheidsplanning bij (vermoedens van) IFG en KM te kunnen blijven vervullen.
- Informeer de samenleving heel nadrukkelijk dat ondanks alle COVID-19 maatregelen de aandacht voor IFG en KM onverkort van kracht blijft. Overweeg bv. een 'Zero-tolerance' beleid in te voeren bij situaties van IFG en KM. Geef de duidelijke boodschap dat, ondanks alle COVID-19 maatregelen, de overheid de ernst en impact van IFG en KM erkent en (potentiële) slachtoffers en hun gezinnen blijft motiveren om hulp te zoeken.
- Zorg voor een heldere en duidelijk communicatie over de mogelijke beschikbare hulpbronnen voor gezinnen waarbij sprake is van een (dreigende) situatie van IFG en KM.
- Speel als overheid in op de solidariteit van medeburgers ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld en kindermishandeling. Roep op om mee te waken over gezinnen in preciaire situaties en in contact te treden bij (vermoeden van) geweld.
- Maak zoveel mogelijk gebruik van de landelijke media, zoals TV, radio, social media, etc. Media kunnen de boodschap uitdragen dat onder Covid-19 maatregelen slachtoffers van huiselijk geweld en kindermishandeling nog meer aan hun lot zijn overgelaten en dat de rol van de omstanders (familie, vrienden, burens,...) nog groter is dan in normale omstandigheden. Solidariteit houdt ook zorg en bekommernis in over (potentiële) slachtoffers van geweld, kinderen en volwassenen.